

Een 'boenstoep' anno 2016.

Een boenstoep in 2016

In de Alkmadders van september 2016 staat een mooie reportage van José van der Meer en Agnes Turk over 'Boenstoepen en boenhokken', de vergeten en verdwenen bouwsels die zo'n zeventig jaar geleden nog onmisbaar waren. Wij hebben vóór ons huis aan de Stingsloot in Oud Ade een betonnen stoep en vinden dat historisch overblijfsel een weldaad die we nu, in 2016, niet graag zouden missen. We doen er van alles in (behalve melkbussen spoelen). We wassen er dingen in waar aarde aan zit, zoals potten en gereedschap uit de tuin, we schepen er water uit de sloot om tuin en kamerplanten te begieten, we gebruiken de plek om te zwemmen, de buurjongen staat er te vissen, en als het mooi weer is, zit iedereen op en rond de stoep, gezellig dicht bij het water met een pilsje. Ook bij de kleinkinderen en de burens is de stoep populair.

Toen we het huis – de oude boerderij van Jan Hoogveen – in 1992 kochten wisten we niet dat er een stoep was; die was verzaakt en niet meer te zien. Maar toen we hem ontdekten, heeft de buurman met een trekker het gevaarte weer boven water getild, waarna we er stevige stutten onder hebben geplaatst. Vele jaren later ontdekten we vlakbij, aan de andere kant van de sloot, nog een verzaakte stoep. We hadden er twintig jaar overheen gekeken. Misschien dat ook die stoep ooit nog een tweede leven krijgt.

Op een zonnige middag, een jaar of tien geleden, zaten we met een heel stel mensen op en bij de stoep toen er een boot voorbij kwam. De man in de boot riep naar ons: "Die stoep heb ik gemaakt." Het was Cor Roos, die zijn hele leven bij de Fa. Van der Geest had gewerkt. Ik bedankte hem en complimenteerde hem met zijn vakmanschap maar vergat te vragen wanneer hij hem gebouwd had. Cor is niet zo lang geleden gestorven en ik kan het hem niet meer vragen, maar gerekend naar Cor zijn leeftijd, kan de stoep op zijn vroegst in de vijftiger jaren gemaakt zijn.

Je zou denken dat stoepen in die periode al overbodig begonnen te raken, maar de bewoners aan het eind van de Zwarteweg – bijna allemaal boeren – hadden tot ongeveer 1955

geen waterleiding. De stoep was dus nog hard nodig voor het schoonmaken van de melkbussen. Mijn 90-jarige neef en vroegere buurman Jan van der Poel vertelde me dat ze tot die tijd vaak water uit de sloot dronken. Zijn vader, ook Jan van der Poel geheten, zei altijd dat slotwater prima was om te drinken, koeien werden er immers ook niet ziek van. "We zijn tegenwoordig allemaal *versterield*," concludeert zijn zoon. Toch was er ook een andere manier om aan drinkwater te komen in die tijd. De melkbussen werden ook in de fabriek schoongemaakt en als de melkrijder ze terugbracht had hij in een paar bussen drinkwater laten spuiten. De man werd er voor beloond met een rolletje shag of iets dergelijks.

En dan was er nog de koelbak (in ons huis nog aanwezig) met een handpomp die aangesloten was op een ondergrondse put, die weer in verbinding stond met de sloot. In de winter werden de bussen in de koelbak schoongemaakt, waarna het water doorgespoeld werd naar de koeien op stal om te drinken. Maar ik dwaal af. De stoepen hebben misschien enkele van hun oude functies verloren, maar ook in de huidige tijd zijn het wonderen van vernuft. Ik heb het al gezegd: onmisbaar voor wie aan het water woont – en dat zijn best veel mensen in Oud Ade.

Sjaak van der Geest

De stoep wordt uit het water getakeld (1992).